

ATATÜRK VE ATATÜRKÇÜLÜK KARŞITLARI

SUAT İLHAN

Bütün devrimler karşıtlarını beraber veya hemen ardlarından getirirler. Devrimleri, evrimleri ve evrimleşen devrimleri içeren Türk Devriminin de, diğer devrimlere oranla çok daha az şiddette ve kısıtlı alanda olmakla beraber karşıtları, karşı görüş açıklayanları ve karşı eyleme girişenleri olmuştur.

Atatürk ve Atatürkçülük karşıtları, Türk kurtuluş hareketinin eylem başlangıcı diyebileceğimiz Mayıs 1919'dan itibaren görülmeye başlar. Bu karşıt olusun niteliğinde, ilgi alanında ve katılanların toplum kesitindeki konumlarında zaman içerisinde değişmeler görülür.

Atatürkçülüğe karşı çıkışlar da, eylemli veya sadece düşünce alanında olmuştur. Özellikle ilk yıllardaki karşı oluşların büyük bölümü dış kaynaklı kıskırtmalardan kaynaklanır, giderek eylemden düşünce alanına kayma gösterir. Atatürk'ün yakın dava arkadaşı Rauf Beyin (Orbay) "Ben padişah ekmeği ile büyüdüm" sözü Türk devriminin bir yanına yönelik özgün bir olaydır. Altı yüz yıllık imparatorluk döneminde, padişahlar değiştirilmiş fakat hanedanın değişimi veya uzaklaştırılması imparatorluk içerisinde düşünülmemiş en azından açıkça dile getirilememiştir.

Bu yazının amacı Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlarının bölümlenmesi değil. Son aylarda gündeme getirilen değişik bir tür Atatürk ve Atatürkçülük karşıtlığı hakkında bilgi verilmesi ve değerlendirme yapılmasıdır.

YDH Bşk. Sn. Cem Boyner'den ve Atatürk konusunda sergilediği tutumdan söz etmek istiyorum. Basına da yansıyan, konu ile ilgili bazı görüşleri şunlar:

"Atatürk fikir adamı değildir, askeri bir kahramandır. Bu nedenle kurduğu partinin altı oku kısa kalmıştır. Atatürk'ü aşmak zorundayız." (Hürriyet gazetesi)

Sn. C. Boyner Atatürk'ü aşmak gerektiği görüşünü, daha sonra Hz. Muhammedi ve Atatürk'ü aşmak şeklinde tekrar etmiştir.

Anıtkabiri ziyaretinde deftere "Muasır medeniyetin sürekli gelişim ve değişime açık olduğunu kavrayamadılar. Seni izlediklerini söylerken bu güzel ülkeyi muasır medeniyetten uzak tutmaya çalıştılar. Seni hiç anlamadılar." diye yazabilmiştir. Sürekli değişim ve gelişimi Atatürkçülükle, çağdaş uygar-

lıkla özdeşleştirince, Atatürk'ü aşmak hangi amaca yönelik olacak? Elbette kendi içerisinde büyük çelişki.

Sn. C. Boyner Hürriyet gazetesinde yayımlanan bir konuşmasında da “Ne Komünist ne Faşist ne de Kemalistiz.” diyor.

Bütün söyledikleri sağlam araştırmalara dayandırılması gereken çok ciddi iddialar.

Batı uygarlığı ile uyuma yönelik olan ve dinamik idealleri sebebiyle her çağda çağdaş olmayı gerektiren Atatürkçülüğün, batı uygarlığının hastalığı olan ve uygulama ömürleri bir yüz yıl dahi sürmemiş bulunan Komünizm ve Faşizm ile aynı kefeye konması, birlikte anılması C. Boyner'in konudan çok uzak olduğunu gösterir.

Sn. C. Boyner'in söylediklerinden Atatürk karşıtı olduğu sonucuna ulaşmak zor. “Atatürk bir fikir adamı değildir” sözü Atatürkçü düşünce sisteminin varlığına karşı çıkıştır. Bu bakış açısından bir eleştiri veya karşıtlık değil red ve inkâr var. Abarttığımı sanmıyorum: Fikir adamı olduğunu kabul etmediği bir kimsenin, bir düşünce sistemi ortaya koyduğunu kabullenmeyeceği çok açık.

Atatürk Sadece Bir Askeri Kahraman mıdır?

Atatürk askeri bir kahramandır diyen Sn. C. Boyner'e, Atatürk'ün askeri hayatı ve düşünceleri hakkında, birisi geliştirilmiş ikinci baskısı yayımlanan, diğeri İngilizceye de çevrilen iki kitabı ve araştırmaya dayanan bir çok makaleleri bulunan birisi olarak elbette söyleyeceklerim olacak¹.

“Atatürk Askeri bir kahramandı”, doğru fakat konu bu kadar *basit* değil.

Atatürk, Osmanlı İmparatorluğu ordusu içinde askeri hareketin bütün türlerinde ve yaklaşık yedi ayrı cephede görev almış, generallik dahil bütün rütbelerini muharebe meydanlarında hak etmiştir. İnci D. Harbindeki son görevi bugüne kadar oluşturulmuş en büyük askeri birlik olan ordular grubu (Yıldırım Ordular Gr.) komutanlığıdır.

İstiklal Harbinde ise Atatürk bütün cephelerde cereyan eden askeri hareket ile birlikte sosyal, ekonomik, politik (İç-Dış) alanları içeren ve kapsayan harbi yönetmiştir.

Başkumandanlığa atanması sırasında, ısrarla Meclis yetkilerinin bir bölümünü istemesinin, üzerinde az durulan önemli bir anlamı ve amacı vardı.

¹ Harp Yönetimi ve Atatürk, Atatürk Araştırma Merkezi, 1987, Atatürk ve Askerlik (Düşünce ve Uygulamaları), Atatürk Araştırma Mrk. Atatürk And Military, Atatürk Araştırma Merkezi.

Atatürk Başkumandanlık görevi ile askeri hareketin sorumluluğunu üstlenirken, harp yönetimini (sosyal, ekonomik, politik) beraber yürütmek, uyum içerisinde uygulamaya koymak istemiş bu sebeple meclis yetkilerini istemiştir. Verilecek yetkilerin azlığı çokluğu üzerinde ısrarlı olmamış, sınırlı da olsa harp yönetimi ve meclis yetkisine sahip olmanın peşinde olmuştur.

Atatürk, eğitim tarihimizde, bir mesleğe yönelik olarak, Batı tarzı sistemli ve kesintisiz eğitim gören ilk kuşaktandır. Gördüğü örgün eğitim süresi 18 yıldır. Bugünkü kurmay subaylar da bundan sadece bir yıl fazla (kurslar hariç) örgün eğitim görüyorlar. 18 yıllık eğitimden sonra 14 yıl da harp ve muharebe içinde yaşamıştır. Yzb. olarak mezun olduğundan itibaren 1922 yılı sonuna kadar devamlı sıcak harekâtın içinde olmuş, Suriye, Karadağ, Arnavutluk, Trablusgarp (Derne cephesi), 2 nci Balkan Harbi (Gelibolu cephesi), Çanakkale (19 ncu tüm. sonra Gr. k.), Diyarbakır, Silvan (16 ncı kor. ve 2nci Or.k.), Filistin (7 nci Or.k.), Güney cephesi (7nci Or. sonra Yıldırım Ordular Gr. K.) ve İstiklal Harbinin bütün cephelerinin sorumluluğunu taşımıştır.

Atatürk askeri alanın kuramlarında ve uygulamalarında, özgün düşünceler üretmiş ve özgün eylem başarıları göstermiştir: I. nci Dünya Harbi askeri stratejilerin meydan muharebelerini amaç edindikleri bir dönemdir. Buna rağmen dört yıllık harp süresince belli başlı 4,5 meydan muharebesi yapabilmişlerdir. Atatürk ise İstiklal Harbinde iki meydan muharebesi kazanarak (Sakarya ve Başkumandanlık) Meclis'in verdiği en büyük askeri rütbe olan mareşallığa ulaşmıştır. Bilindiği gibi bu meydan muharebeleri sırasında Atatürk harp yönetiminin gereği olan sorumlulukları da taşıyordu.

I nci Dünya Harbinde ateşli silahlardaki gelişmelerin etkisi ile süvari sınıfının hareket gücü ve etkisi azalmış ve muharebeler mevzi harbine dönüşerek tıkanmıştı. Atatürk askeri harekâtı, Çanakkalede dahi durağanlaştırmamış, İstiklal Harbini 750 km. lik bir derinlikte ileri -geri hareketlerle yönetmiş, 9 günde birliklerini Afyondan İzmir'e ulaştırabilmiştir.

Atatürk, askeri düşünceye, harp prensiplerine, uygulama ilkeleri yöntemlerine, As. eğitim, disiplin ve moral konuları dahil bütün alanlara yönelik özgün ve vazgeçilmez nitelikte görüşler açıklamış, askeri kuramı güçlendirmiş, zenginleştirmiştir.

Kısacası, Atatürk Sn. C. Boyner'in söylediği gibi sadece askeri bir kahraman değil, hasımlarının da kabul ettiği gibi taktik, stratejik ve politik düzeyde 20 nci yüzyılın en önde gelen kumandanlarından ve liderlerinden birisidir. Birçok yetkiliye göre de en önde gelenidir. İngiltere Başbakanı Lloyd George Atatürk için "Dahi", daha sonraki başbakanlardan Churchille "Savaşan

Prens”² demişti. Ölümünden 50 yıl sonra ABD. Genel Kurmay Başkanlarından Oramiral Crowe’un “Yüzyılın en büyük askeri”³ olarak gördüğü de dikkate alınırsa Atatürk’e sadece “askeri bir kahramandı” demek yeterli olur mu?

Toplumun oluşunu gerçekleştiren konularda eksik bilgiye dayanan yorumlar büyük sakıncalar taşır.

Dikkatten uzaklaştırılmamalıdır: Atatürk, askeri bilgi, deney birikimi, zeka ve yetenekleri ile bir imparatorluğun yıkılmasını yedi cephede vurularak önlemeye çalışırken yenilgi tatmamış, askeri harekâtı ve harbi yönettiği İstiklal Harbi sonunda bağımsız, millet egemenliğine dayanan cumhuriyeti kurmuştur. Atatürkü araştırırken askerliğini devlet adamlığından, ulusal devlet kuruculuğundan ve bunların hiçbirisini devrimciliğinden ayıramayız.

“Atatürk fikir adamı değildir” iddiası (savı)

Yukarıda da değinildiği gibi, Atatürk fikir adamı değilse “Atatürkçülük” (veya Kemalizm) isimli bir düşünce sistemi de olmamak gerekir.

Atatürk, devrimlerini, evrimlerini, evrimleşmiş devrimlerini düşünce ile eylemi uyum içerisinde bütünleştirerek gerçekleştirmiştir. Zaman olmuş düşünce eylemi, bazen de eylem düşünceyi izlemiş veya ön almıştır. Bunun böyle olduğunu Atatürk kendisi de söyler.

Atatürk’ün uygulamaları ile düşünceleri karşılıklı etkileşim içerisinde olmuşlardır. Düşünceleri uygulamalarını yönlendirmiş, uygulamaları tekrar yeni düşünceler üretimine kaynaklık etmiştir. Atatürk’ün düşüncelerinin uygulamaları ile birlikte ele alınıp değerlendirilmesi, kuram ve kavram açıklayan bir düşünürün, uygulamada verdiği en iyi örnekleri aynı zamanda inceleme olanağı verir. Atatürk’te dersane ve yaşam içli dışlıdır. Bütün düşünceleri gerçekçidir ve yaşadıklarının bir parçasıdır. Ulusunu çok iyi tanır. Bu sebeple onun eser ve ilkeleri pozitivizm, pragmatizm, pluralizm ve hümanizm ile açıklanmaya çalışılmaktadır.

“En büyük hakikatlar ve ilerlemeler, fikirlerin serbestçe ortaya konması ve karşılıklı alınıp verilmesi ile meydana çıkar ve yükselir” “Bütün ilerlemeler, insan fikrinin eseridir. Fikri harekete getirmek birinci işimiz olmalıdır.” diyen, düşünce ve eylem alanında gerçekleştirdikleri ile bütün mazlum üçüncü dünyaya örnek olan, bugün de bağımsızlıklarını kazanan Türk Cumhuriyetlerinin örneklenmesini istediğimiz Türk Devriminin mimarı Atatürk’e “Fikir adamı değildir” demek O’nu tanınamakta ısrardır.

² W. Churchill, The World Crisis, London, 1929, s. 367.

³ Times dergisi, 26 Aralık 1988.

Türkçe Sözlük'te Atatürkçülük şu şekilde açıklanıyor:

"Gerçeklere dayanan, evrensel ağırlıklı, geleceğe yönelik, birbiri ile uyumlu amaçlar, uygulamalar ve ilkeler bütünü. Bu içeriği ile yeniliğe açık, dinamik özelliği ve bütünlüğü olan, birbirini tamamlayan bir düşünce sistemidir. Bağımsız milli devleti, milli egemenliği, kişi özgürlüğünü, her çağda çağdaş olmayı amaçlar, akla ve bilime dayanır"⁴. Bu tanımdaki düşünce sistemini ortaya koyan bir kişiye fikir adamı değildir demenin bir açıklaması olamaz.

Başka bir yazıda da belirttiğim gibi, Sn. C. Boyner ne Atatürk'ün Nutkunu, ne Söylev ve Demeçlerini ve Tamim ve Telgraflarını ne de Afet İnan'a yazdırdığı Medeni Bilgileri dikkate alıyor. M. Esat Bozkurt, Hikmet Bayur, Recep Peker... gibi ilk inkılap tarihi hocalarını, konu ile ilgili ilk sistemli tespitleri ve yorumları getiren Kadro hareketini ve ondan sonrakileri, yerli ve yabancı düşünür ve araştırmacıların yayımladığı onbinleri aşan diğer kitapları, yüzlerce derginin yüzbinleri aşan sayısını, en basit olarak Atatürk Araştırma Merkezinin son yayımladığı 1269 sayfalık "Atatürkçü Düşünce" isimli yayını da atlıyor.

Atatürk'ün sadece iki konuda ürettiği fikirler hakkında bilgi alınabilecek, yakın tarihlerde yayımlanan iki eserin incelenmesini önereceğim⁵:

Prof. Dr. Z. Korkmaz'ın hazırladığı yayında, Atatürk'ün inkılap, batılılaşma, bilim ve fen konularındaki bir kısım görüşlerini ve özellikle latin alfabesi, yazı ve dil konusunda ürettiği fikirlerin oluşturduğu gür bulağı (kaynak) bulmak mümkün.

Dr. M. Cunbur'un hazırlanmasında büyük katkıları olan ve rahmetli Prof. Dr. Aydın Sayılı'nın çok değerli bir ön sözü ile yayımlanan diğer eserde belirlenen Atatürk'ün kültür konusunda açıkladığı düşünceler ufukları genişletecek ve aydınlatacak niteliktedir.

Bir ön araştırma dahi Atatürk devrim, evrim ve ilkelerini, bunların içeriğini, düşünce ve uygulamanın nasıl uyum içerisinde yaşatıldığını belirlemeye yeter ve "Atatürk fikir adamı değildi" demek hatasına, en azından haksızlığına düşülmezdi.

Kurtuluş hareketimiz üç temel amaca yöneliktir: Sömürge ve işgale karşı bağımsız, ulusal bir devlet kurulması; millet egemenliğinin sağlanması; çağdaşlaşma.

⁴ 10 Kasım 1988 konuşmasında yapılan bu tanım TDK sözlük bilim uygulama kolu tarafından benimsenerek sözlüğe alınmıştır.

⁵ Prof. Dr. Zeynep Korkmaz, Atatürk ve Türk Dili (Belgeler), TDK, 1992, 567 s. Atatürk'ün Kültür ve Medeniyet Konusundaki Sözleri, AKM, 1990, 176 s.

Bu amaçlara ulaşılması için iki büyük girişimde bulunulmuştur: İstiklal Harbi ve Türk Devrimi.

Gerçekte İstiklal Harbi Türk Devriminin, çağdaşlaşmanın da ilk adımıdır. Türk kurtuluş hareketi, düşünce temelini oluşturan amaçları, ilkeleri, öğeleri, eylem özellikleri, uygulama biçimleri ile evrensel etkileri olan bir devrimdir.

İlkeler Türk devriminin düşünce dayanaklarıdır. Devrimin yapısını, sınırlarını -veya bazı yönleri ile sınırsızlığını -belirler. Altı ilke çok az tartışılarak benimsenmiştir. Altı ilke önce Halk Fırkası nizamnamelerinde ve programlarında gündeme getirilmiş ve 1937 yılında Anayasaya alınmıştır.

Atatürk çeşitli konuşmalarında altı ilkenin herbirisi üzerinde ayrı ayrı durmuş, fakat altı ilkeyi aynı zamanda dikkate alan ve temel ilkelerin bunlardan ibaret olduğunu ifade eden sınırlayıcı bir açıklama yapmamıştır.

Türk devriminin içeriğinde, Atatürk'ün açıklamalarında bu altı ilke ile birlikte tam bağımsızlık, millet egemenliği, hukukun üstünlüğü, akılcılık, bilimcilik ilkelerini bulmak mümkündür.

Milletimiz bütün bu ilkeleri ve onu tamamlayan düşünce temelini bir hayat tarzı olarak benimsemiştir.

Atatürkçülük bugünkü kültürümüz içerisinde bir harç ve öge olarak vardır. Atatürkçülük altı ilkeden ibaret değildir ve Türk tarihi gelişmesinin sonucunda ulaşılan bir düşünce sistemidir.

“Atatürkçü Düşünce,, Kültürümüzün Temel Unsurlarından Birisidir”

Kültür çevrelerinin oluşmasında ve kültür unsurlarının şekillenmesinde en büyük etkenlerden birisi, toplumlar tarafından benimsenen ve uygulanan temel düşünce sistemleridir. Kabul edilen düşünce sistemleri, toplumların ve kişilerin düşünce ortamlarına, günlük yaşayışlarına yön vermektedir. Benimsenen düşünce sistemleri diğer kültür unsurlarını şekillendirmekten, kendi ilkelerine uygun olarak gelişmelerine sebep olmaktan başka, kültür unsurları arasında bağ kurmakta, unsurların birbirleri ile uyumlu bir bütünlük sağlamasını kolaylaştırmaktadır.

Nazizm, Faşizm 2 nci D. Harbinin Alman ve İtalyan uluslarının kabul ettikleri birer temel düşünce sistemleridir. O zamanki Alman ve İtalyan kültür ortamları bu düşünce sistemlerini gündeme getirmiş Rus kültür çevresi temel düşünce sistemi olarak komünizmi uygulamaya koymuştur.

Rönesans, oluştuğu dönemdeki batı kültür çevresinin bir ürünüdür. Sanayi devrimi ancak dönemindeki kültür çevresinde gerçekleşebilecek bir atı-

lımdır. Demokratik düzen ve liberal sistem egemen batı düşüncesinin, batı kültürünün bir ürünüdür ve batı kültür çevresinin gelişmesini etkilemeye devam ediyorlar.

Toplumların ve kişilerin kültür yapılarında, benimsenen düşünce sistemlerinin yeri ve etkisi olduğu gibi düşünce sisteminin seçiminde ve uygulamasında da kültür yapısının çok önemli yeri olmaktadır. Birbirine bu ölçüde bağımlı olmaları sebebiyle, düşünceyi, davranışları, hayat tarzını şekillendiren temel düşünce sistemini genel bir kültür unsuru olarak saymak zorunluluğu vardır.

Osmanlı İmparatorluğunun son dönemindeki Türk kültürü; asırların süzgecinden geçmiş, kişilerin, toplumların ve devletin günlük yaşayışının her dakikasına, her konusuna egemen, süzölmüş (rafine) bir kültürdür. Fakat, günün ihtiyaçları ile, çağdaş düşünce ve çağdaş hayat ile kopuklukları önleyecekler bir gelişme süreci geçirmediği için egemen kültürü temsil eden diğer gelişmiş ulusların kültür çevreleri ile uyumsuz ve dengesiz bir özellik gösteriyordu. Atatürkçülük bu büyük uyumu ve dengeyi, çağdaş yönde gerçekleştirecek düşünce ortamını getirmeyi amaçlayan ve araçlarını veren atılımdır.

Atatürk Türk kültür çevresinin yetiştirdiği bir dahi, Atatürkçülük de Türk tarihi gelişmesinin sonucunda ulaşılan bir düşünce sistemidir.

Atatürkçülük daha önceki fikir hareketlerinin bir zirvesidir. 1919'dan itibaren, Atatürk'ün hayatta bulunduğu sırada düşünce ve uygulama olarak oluşmasını sürdürmüş, Atatürk'ün ölümünden sonra da O'nun gösterdiği hedefler yönünde gelişmesine devam etmiştir. Her çağda çağdaş olmayı gerektirdiği için, Atatürkçülükte gelişme bitmeyen bir işlemdir. Toplumumuzu ve insanımızı tarihi akış içerisinde süregelen bu olgudan ve sonuçlarından koparamayız, soyutlayamayız.

Atatürkçü düşünce sisteminin tarihimize, tarih anlayış ve bilincine, laik zihniyet yapısının gelişmesine ve yerleşmesine, dilimize, folklorumuza, sanat dünyamıza etkileri ve katkıları olmuştur. Ekonomik, sosyal ve politik özellikleri ile mutlaka hesaba katılması gereken ve uygulanmakta olan canlı çağdaş bir doğrultudur. Bu sebeplerle Atatürkçü düşünce sisteminin kendisi de işlevsel kültür unsurlarımızdan birisidir.

Genel kültür unsurları olan dil, tarih, din, bilim, sanat, folklor, hukuk, ekonomi, basın, askerlik ve diğerleri ayrı ayrı düşünüldüğü zaman bunların her birisinde Atatürkçülüğün, Atatürk'ün ve onun düşüncede, aynı zamanda uygulamada öncülüğünü, önderliğini yaptığı Türk Kurtuluş hareketinin etkisi açık olarak görülür. Bu etki ile bütün unsurlar şekillenmiş ve çağdaş yönde yönlendirilmiştir.

Bağımsız ve ulusal devletimizin kuruluşunun, milli egemenliğe dayanan özgürlüğümüzün, çağdaşlaşmaya açık laik zihniyet yapımızın kaynaklandığı Atatürkçü düşünce sistemi Türk milli hayatının temel doğrultusunu belirlemektedir. Atatürkçü düşünce, bu düşünce sistemi ile yoğrulmuş toplumumuzun geleceğinin de her türlü tehlikelere karşı teminatıdır .

Atatürkçü düşünce, Türk ulusunun tarihi akış içerisinde ulaştığı bir sonuçtur. Türk kültür çevresi Atatürk'ü, Türk ulusunun tarihi gelişmeleri içerisindeki birikimi ise Atatürkçü düşünceyi ortaya çıkarmıştır.

Toplumların ve kişilerin bağlı oldukları veya benimsedikleri düşünce sistemleri birer genel kültür unsurudur. Bunun karşılığı olan ve düşünce yapımızda, hareketlerimizde, toplumsal ve kişisel hayatımızda büyük ölçüde yeri ve etkisi olan Atatürkçülük de bizim milli kültür unsurlarımızdan birisidir.

Bu ortam içerisinde yetiştiği halde Atatürk'ü fikir adamı olarak kabul etmeyenlerin bulunması, O'nu ve eserlerini iyi anlatamayanların sorumluluğudur.

Faşizm, Nazizm, Komünizm ve Kemalizm

Bu dört sistem en azından uygulamada çağdaştır. Şüphesiz dördünün de temel ilkeleri, kendi toplumlarının tarihi içerisinde yaşam bulmuş, olumlu veya olumsuz yönde gelişerek 20 nci yy da uygulama olanağına kavuşmuştur.

Faşizm, Nazizm ve Komünizmin sosyal ve politik benzerlikleri özellikle uygulamada görülür. Despotizm, oligarşik gelişme, koyu bir jakobinizm... gibi birçok ortak unsurlardan söz edilebilir. Komünizmin bir sınıfa dayalı olma tezi hayata etkili şekilde yansımadağı için, benzerlik yüzeye çıkar. Egemenlik her üçünde de bir kişinin, en iyimser olarak dar bir kadronun istibdadına bağlıdır. Her üçü de, düşünce alanında rönesansı, reformu ve sanayi devrimini yaşamış olan batı düşüncesinin değişik ekollerinden kaynaklanan 20 nci yy. gerçekleridir. Topluma ve kişilere baskıyı yöntem olarak seçmiş, sosyal, ekonomik ve politik yapıyı kontrol altına almışlardır. Bu özellikleri ile insan doğasına, insanın değer yargılarına ters düştükleri için yaşama şansı bulamamışlar, 20. yy.'ın insanlık hataları, batı düşüncesinin hastalıkları olarak 20. yy. tarihinin çöplük bölümüne atılmışlardır.

Sn. C. Boyner'in diğer sistemlerle birlikte sayarak reddettiği Atatürkçülük ise (veya Kemalizm), rönesansı, reformu, sanayi devrimini yaşamamış bir toplumu çağın yükselen değerlerine ulaştırmayı amaçlayan büyük bir atılımın, benzersiz bir kültür uyumunun düşünce tabanını oluşturur.

Atatürkçülük; egemen oldukları dönemlerde gözde ideolojiler olan ve çevrelerini güç yolu ile etkileyip baskı altına alarak yönlendirmeye çalışan komünizm, faşizm ve nazizmi reddederek; tam bağımsızlığa, millet egemenliğine,

hukuk üstünlüğüne, akılcılığa, bilimciliğe, laik zihniyete, milliyetçiliğe dayalı, sürekli atılımı içeren bir sistem olarak özgünlüğünü ve varlığını korumuş, çağdaş değerler yönünde gelişme içerisinde olmuştur.

Bir gerçeği vurgulamak gerekir: Atatürk yalnız değildi. O sıradağlar oluşturan altın bir kuşağın zirvesiydi. Sıradağ üzerinde aynı yükseklikte olmamakla beraber birçok tepe şahsiyet daha bulunuyordu. Atatürk bağımsız Türkiye Cumhuriyetini bu kuşakla adım adım gerçekleştirerek uygulamaya koydu.

Atatürk egemenliği bir aileden, dar bir kadrodan alarak, bir sınıftan çok daha geniş bir tabana, bütün millete vermeyi amaçlamıştır. Bu uygulama yaşadığımız demokratikleşme sürecinin başlangıcındaki devrimci atılımdır. TBMM'nin kurulması, İmparatorluğun ve Halifeliğin ilgası, devrimler ile başlamış, çok partili sistem denemeleri şeklinde günümüze doğru evrimleşerek devam etmiştir; varlığını, üstünlüğünü korumaktadır.

Nazizm, faşizm, komünizm uygulaması bir yüzyıl yaşama şansı bulamışken, Atatürkçülük sahip olduğu insanî unsurlar ile, 20. yy'dan 21. yy'a yaşayarak kalan çok değerli miraslardan birisi olma gizil (potansiyel) gücüne sahip olduğunu kanıtlamıştır. 1.nci ve 2.nci Dünya Harplerinden sonra bağımsızlıklarını kazanan mazlum ülkelere örnek olan Türk kurtuluş hareketi ve Türk devrimi şeklinde ortaya çıkan Atatürkçülük, soğuk savaştan sonra bağımsızlıklarını kazanan özellikle Türk Cumhuriyetleri için de bağımsızlık, millet egemenliği, laiklik, akılcılık, hukukun üstünlüğü... gibi ilkeleri ile örnek olma değerini korumaktadır.

Atatürkçülüğün insani değerleri Türk kültür ve Türk uygarlığının bir parçası ve uygulamasıdır. Türk tarihinde nazizm, faşizm, komünizmin Gulak takımadaları, gaz odaları, insan yakan fırınları, Bosna-Çeçenistan-Karabağ örneği zulüm örnekleri yoktur. Churchill'e'nin söylediği gibi Atatürk nasıl savaşan bir prens ise, bütün mehmetchikler ve onun gür kaynağı olan milletimiz de tertemiz büyük bir kültürün temsilcileridir.

Sn. Cem Boyner Atatürkçülüğe (veya Kemalizme) kıyarak faşizm ve komünizm ile aynı kefeye koyup reddetmemeliydi. Atatürkçülük kemikleşmeyi kabullenmeyen bir dinamik idealdir; sayılan ilkeleri yükselen değerler olarak varlıklarını sürdürmektedir.

Sn. Cem Boyner Atatürk ve Atatürkçülüğe her değindiğinde hata yapıyor. Hz. Muhammed ile Atatürk'ü; faşizm ve komünizm ile Atatürkçülüğü birlikte dile getiriyor. Ciddi şekilde konuya yeni baştan ilgi göstermelidir.

Türkiye Cumhuriyeti çok zor kurulmuştur. Milyonlarca insanın yaşamı, milyonlarca insanın bütün ömür boyu akıttığı alın teri ile bugüne gelinebil-

miştir. Yıkıntıdan kurtarmak için son üçyüz yılın kuşakları her şeyleri ile imparatorluklarına omuz vermiştir. Atatürk ve arkadaşlarının da dahil olduğu sonuncu altın kuşak yıkıntıyı önleyemediler fakat yerine çağdaşlaşma yolunu da belirleyerek pırıl pırıl bir cumhuriyet kurdular. Çöp çöp üzerine, taş taş üzerine konarak, harcı kan, ter ve göz yaşı ile karılan bu milletin ve devletin geleceği çok daha fazla özenli olmayı gerektirir.